

2. Лебедев С.Я. Предисловие // Лапин А.А. Стратегия обеспечения криминологической безопасности личности общества, государства и ее реализация органами внутренних дел: монография / А.А. Лапин: Под ред. С.Я. Лебедева. - М.: ЮНИТИ - ДАНА: Закон и Право, 2012. - С. 3-4.

3. Кистяковский А.Ф. Элементарный учебник общего уголовного права: [Текст] / А.Ф. Кистяковский. - М.: Муравей, 1890. - С. 697-764.

Інформування суспільства про кримінальні правопорушення: сучасність і перспективи

Курята К.Л., студент ННІЗН НАВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент *Опалинський Ю.В.*

Україна прагне у Європу, а тому має відповідати певним стандартам. Це стосується всього і всіх, у тому числі органів внутрішніх справ (далі - ОВС) та засобів масової інформації (далі - ЗМІ), а особливо, їх співпраці.

Недостатня кількість об'єктивної інформації, що стосується роботи ОВС, викривлення її ЗМІ, відсутність глибокої аналітики з цієї теми - на сьогоднішній день це серйозні проблеми нашої держави. Як результат - малий відсоток довіри до міліції та ОВС загалом.

Відповідно до ст.3 Конституції України життя і здоров'я людини, її честь і гідність, недоторканість і безпека є найвищою соціальною цінністю. Фактично це ж регламентовано і в статтях 1-5 Європейської Конвенції про захист прав і основоположних свобод. Саме тому так важливо надавати об'єктивну інформацію, що стосується кримінальних правопорушень, об'єктивності розслідування цих справ та головне, доводите до громадського суспільства принцип невідворотності кримінальної відповідальності за яким жоден злочин не повинен залишатися без покарання, якщо немає передбачених у законі підстав для звільнення особи, що його вчинила, від відповідальності кримінальної або від покарання.

Таким чином, метою такого інформування має бути не високі рейтинги ЗМІ, а профілактика таких правопорушень, спокій громадян щодо їх впевненості у захисті їх життя, здоров'я та майнових інтересів завдяки роботі правоохоронних органів.

Проте, є й інша «сторона медалі». У більшості випадків ЗМІ прагнуть зробити сенсацію, не замислюючись про наслідки, матеріали, що потрапляють у медіа-простір можуть зашкодити роботі ОВС, у тому числі, що стосується конкретного кримінального правопорушення та його об'єктивному та неупередженому розслідуванню.

Крім того, зазначимо, що відповідно статті 62 Конституції України особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду. У Кримінальному процесуальному кодексі (далі - КПК) України також передбачена стаття 17 в якій оголошується презумпція невинуватості та забезпечення доведеності вини.

На жаль ЗМІ у більшості випадків вистачає лише для того щоб висвітлити злочину подію та звинуватити співробітників ОВС у відсутності бажання повідомити суспільство щодо «деталей» правопорушення та оголосити прізвища винних осіб.

В той же час, журналісти, як і громадськість мають право на отримання інформації, що стосується як кримінального, так і адміністративного правопорушення в частині: загальної інформація про подію без надмірної деталізації; час, дата, місце затримання підозрюваного; чи був спротив з боку

підозрюваної особи застосування зброї; чи є необхідність у допомозі з боку громадян тощо.

На все інше, на нашу думку, має бути певна «цензура» відповідно публікації ЗМІ про конкретні обставини правопорушень. Так, відповідно статті 40 КПК України слідчий, здійснюючи свої повноваження, є самостійним у своїй процесуальній діяльності, втручання в яку осіб, що не мають на те законних повноважень, забороняється.

Не слід забувати і про можливу відповідальність співробітників ОВС при наданні найбільш «зацікавленим» представникам ЗМІ інформації, про стан справ у розслідуванні, за розголошення яких настає кримінальна відповідальність за статтею 387 Кримінального кодексу України.

Це є цілком обгрунтовано враховуючи, що можуть бути розголошені дані які ганьблять людину, принижують її честь і гідність а іноді можуть становити певну загрозу життю та здоров'ю не тільки учасникам процесу.

Але, не зважаючи на вищевикладене зазначимо, що правоохоронні органи у взаємодії з інститутами громадського суспільства, до яких безперечно відносяться ЗМІ, повинні співпрацювати щодо пропагування переваг правомірної поведінки в усіх сферах суспільного життя, популяризувати діяльність міліції, їх ролі в забезпеченні стабільного розвитку інституту громадського суспільства та протидії вчинення правопорушень.

Проблеми ресоціалізації неповнолітніх злочинців

Кухтій О.О., курсант психологічного факультету ІКВС

Науковий керівник: кандидат психологічних наук Левенець А.С.

Останнім часом в суспільстві відбулись і тривають глибокі зміни, які значною мірою впливають на криміногенну обстановку, яка визначає причини і умови злочинності, зокрема серед неповнолітніх. Так, кожен 8-9-й злочин в Україні вчиняється неповнолітніми, біля 11% серед злочинців - особи віком від 14 до 18 років.

В більшості країн світу найбільш поширеною формою покарання злочинців залишається ув'язнення. В умовах ізоляції від суспільства, позбавлення певних прав та свобод, відбувається трансформація особистості злочинця, переорієнтуються звичні цінності. Після повернення засудженого в суспільство, закони якого він повинен дотримуватись, в силу цілого шерегу причин виникає психологічна проблема неспроможності їх виконання через значні труднощі соціальної адаптації. Саме тому в центрі уваги пенітенціарних установ постає проблема ресоціалізації, де ресоціалізація - довготривалий процес, в основу якого покладений складний комплекс психолого-педагогічних, економічних, медичних, юридичних та організаційних заходів, спрямованих на формування у засудженого здатності та готовності входження в звичайні умови життя суспільства після звільнення з ув'язнення. Особливої уваги заслуговують проблеми ресоціалізації неповнолітніх, позбавлених волі. Вони стали сьогодні предметом посиленої уваги вчених та практиків - пенітенціаристів на всьому просторі засудженому просторі, де останні два десятиріччя спостерігається значне зростання підліткової злочинності.

Але відомо, що позбавлений волі підліток попадає в ув'язнення в віці, коли відбувається інтенсивне формування особистості людини, настає вирішальний етап її соціалізації. Саме в цьому віковому періоді у повному обсязі починається засвоєння підлітком тих соціальних ролей, котрі йому